Scrisoarea lui Pavel către Romani

1 Pavel, slujitor al lui Isus Hristos,* chemat să
fie apostol, pus deoparte pentru Vestea Bună a
lui Dumnezeu,
2 pe care El a făgăduit-o mai dinainte prin
profeții Săi în Sfintele Scripturi,
3 cu privire la Fiul Său — născut din urmașii†
lui David, în ce privește trupul,
4 și dovedit cu putere că este Fiul lui
Dumnezeu, în ce privește Duhul sfințeniei, prin
învierea dintre cei morți — adică Isus Hristos,
Domnul nostru,
5 prin care am primit harul și apostolatul, ca
să aducem, pentru Numele Lui, toate neamurile
la ascultarea credinței,
6 printre care sunteți și voi, cei chemați să
aparțineți lui Isus Hristos;
7 către toți cei ce sunt în Roma, preaiubiți de
Dumnezeu, chemați să fie sfinți: Har vouă și
pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la
Domnul Isus Hristos!
8 Mai întâi, Îi mulțumesc Dumnezeului meu,
prin Isus Hristos, pentru voi toți, întrucât
credința voastră este vestită în toată lumea.
9 Căci Dumnezeu, Căruia Îi slujesc în duhul
meu vestind Vestea Bună a Fiului Său, îmi este

---

* **1:1** „Hristos” înseamnă „Cel Uns”. † **1:3** sau: sământa

martor cât de neîncetat vă pomenesc
întotdeauna în rugăciunile mele,
10 cerând ca, dacă va fi cumva cu putință, să
am acum, în sfârșit, prin voia lui Dumnezeu,
prilejul prielnic de a veni la voi.
11 Fiindcă tânjesc să vă văd, ca să vă
împărtășesc vreun dar duhovnicesc spre
întărirea voastră,
12 sau, mai degrabă, ca să ne îmbărbătăm
împreună în mijlocul vostru, fiecare prin
credința celuilalt, atât a voastră, cât și a mea.
13 Nu vreau să nu știți, fraților, că de multe
ori mi-am propus să vin la voi (dar am fost
împiedicat până acum), ca să am vreun rod și
printre voi, așa cum am printre celelalte
neamuri.
14 Eu sunt dator atât față de greci, cât și față
de străini, atât față de cei înțelepți, cât și față
de cei nepricepuți.
15 Astfel, atât cât ține de mine, sunt dornic să
vă vestesc Vestea Bună și vouă, celor din Roma.
16 Căci mie nu mi-e rușine de Vestea Bună a
lui Hristos, fiindcă ea este puterea lui
Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care
crede: întâi a iudeului, apoi a grecului.
17 Deoarece în ea este descoperită
neprihănirea lui Dumnezeu, din credință în
credință, după cum este scris: „Dar cel
neprihănit va trăi prin credință.”✡
18 Căci mânia lui Dumnezeu se descoperă din
cer împotriva oricărei evlavii călcate în

✡ **1:17** Habacuc 2:4

picioare și împotriva oricărei nedreptăți a
oamenilor care înăbușă adevărul în nedreptate,
19 fiindcă ceea ce se poate cunoaște despre
Dumnezeu este vădit în mijlocul lor, căci
Dumnezeu le-a arătat lucrul acesta.
20 Într-adevăr, însușirile Lui nevăzute —
puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui — se
văd lămurit de la facerea lumii, fiind înțelese
prin lucrurile făcute de El, așa încât nu au
nicio scuză.
21 Fiindcă, deși L-au cunoscut pe Dumnezeu,
nu L-au slăvit ca Dumnezeu și nici nu I-au
mulțumit, ci s-au rătăcit în judecățile lor
deșarte, iar inima lor lipsită de pricepere s-a
întunecat.
22 Pretinzând că sunt înțelepți, au ajuns
nebuni
23 și au schimbat slava Dumnezeului
nepieritor cu o înfățișare după chipul omului
muritor, al păsărilor, al patrupedelor și al
târâtoarelor.
24 De aceea, Dumnezeu i-a lăsat, în poftele
inimilor lor, pradă necurăției, ca să-și
dezonoreze trupurile între ei;
25 căci au schimbat adevărul lui Dumnezeu cu
minciuna și s-au închinat și au slujit făpturii în
locul Făcătorului, care este binecuvântat în
veci! Amin.
26 Din această pricină, Dumnezeu i-a lăsat
pradă unor patimi înjositoare; căci femeile lor
au schimbat legătura firească în una împotriva
firii.
27 Tot astfel și bărbații, părăsind legătura
firească cu femeia, s-au aprins în pofta lor unii

pentru alții, săvârșind bărbați cu bărbați
lucruri rușinoase și primind în ei înșiși
răsplata cuvenită pentru rătăcirea lor.
28 Și, întrucât n-au găsit cu cale să-L păstreze
pe Dumnezeu în cunoașterea lor, Dumnezeu i-a
lăsat în voia unei minți stricate, ca să facă
lucruri care nu se cuvin;
29 fiind plini de orice nedreptate, imoralitate
sexuală, ticăloșie, lăcomie, răutate; plini de
pizmă, ucidere, ceartă, înșelăciune, obiceiuri
rele; bârfitori pe ascuns,
30 defăimători, urâtori de Dumnezeu,
obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de
rele, neascultători de părinți,
31 neînțelegători, călcători de legământ, fără
afecțiune firească, neînduplecați, nemiloși.
32 Deși cunosc rânduiala dreaptă a lui
Dumnezeu — că cei ce practică asemenea
lucruri sunt vrednici de moarte — ei nu numai
că le fac, ci îi și încuviințează pe cei ce le
practică.

2

1 De aceea ești fără scuză, omule, oricine ai fi
tu, care judeci! Căci în ceea ce-l judeci pe altul,
te osândești pe tine însuți, fiindcă tu, care
judeci, practici aceleași lucruri.
2 Noi știm că judecata lui Dumnezeu
împotriva celor ce practică asemenea lucruri
este potrivit cu adevărul.
3 Și îți închipui tu, omule, care-i judeci pe cei
ce practică asemenea lucruri, dar le faci și tu, că
vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4 Sau disprețuiești bogăția bunătății, a
îngăduinței și a îndelungii Sale răbdări,
neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te
îndeamnă la pocăință?
5 Dar, prin împietrirea ta și prin inima ta
nepocăită, îți aduni o comoară de mânie pentru
ziua mâniei, a descoperirii și a dreptei judecăți
a lui Dumnezeu,
6 care „va răsplăti fiecăruia după faptele
lui”:✡
7 viață veșnică celor ce, prin stăruință în
fapte bune, caută slava, cinstea și nemurirea;
8 dar mânie și indignare pentru cei mânați de
ambiții egoiste, care nu ascultă de adevăr, ci
ascultă de nedreptate.
9 Strâmtorare și chin vor veni peste orice
suflet de om care face răul: întâi peste iudeu,
apoi peste grec;
10 dar slavă, cinste și pace vor veni peste
oricine face binele: întâi peste iudeu, apoi peste
grec.
11 Căci la Dumnezeu nu există părtinire.
12 Toți cei ce au păcătuit fără Lege vor și pieri
fără Lege; iar toți cei ce au păcătuit sub Lege
vor fi judecați prin Lege.
13 Fiindcă nu cei ce aud Legea sunt
neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, ci cei ce
împlinesc Legea vor fi socotiți neprihăniți
14 (căci atunci când neamurile, măcar că nu
au Legea, fac din fire lucrurile Legii, ele, fără să
aibă Legea, își sunt singure lege;

✡ **2:6** Psalmii 62:12; Proverbe 24:12

15 și arată astfel că lucrarea Legii este scrisă
în inimile lor, conștiința lor aducând mărturie
împreună cu ei, iar gândurile lor învinuindu-i
sau, dimpotrivă, dezvinovățindu-i între ei)
16 în ziua în care Dumnezeu va judeca
lucrurile ascunse ale oamenilor, prin Isus
Hristos, potrivit cu Vestea Bună pe care o
vestesc eu.
17 Într-adevăr, tu porți numele de iudeu, te
bizui pe Lege, te lauzi cu Dumnezeu,
18 cunoști voia Lui și știi să prețuiești
lucrurile alese, fiind instruit din Lege;
19 și ești încredințat că tu însuți ești o călăuză
a orbilor, o lumină pentru cei aflați în întuneric,
20 un îndrumător al celor fără minte, un
învățător al pruncilor, având în Lege
întruchiparea cunoașterii și a adevărului.
21 Așadar, tu, care-l înveți pe altul, pe tine
însuți nu te înveți? Tu, care predici că omul nu
trebuie să fure, furi?
22 Tu, care spui că omul nu trebuie să comită
adulter, comiți adulter? Tu, căruia îți este
scârbă de idoli, jefuiești templele?
23 Tu, care te lauzi cu Legea, Îl dezonorezi pe
Dumnezeu prin încălcarea Legii?
24 Căci „Numele lui Dumnezeu este hulit
printre neamuri din pricina voastră”,✡
întocmai cum este scris.
25 Într-adevăr, tăierea împrejur este de folos
dacă împlinești Legea; dar, dacă ești un
călcător al Legii, tăierea ta împrejur a devenit
netăiere împrejur.

✡ **2:24** Isaia 52:5; Ezechiel 36:22

26 Așadar, dacă cel netăiat împrejur păzește
poruncile drepte ale Legii, nu va fi oare socotită
netăierea lui împrejur drept tăiere împrejur?
27 Iar cel ce este netăiat împrejur în trup, dar
împlinește Legea, nu te va judeca el pe tine,
care, cu toată litera și tăierea împrejur, ești un
călcător al Legii?
28 Căci nu este iudeu acela care este iudeu în
exterior, și nu este tăiere împrejur aceea care
este în exterior, în carne;
29 ci este iudeu acela care este iudeu în
lăuntru, iar tăierea împrejur este aceea a
inimii, în duh, nu în literă; și lauda unui astfel
de om nu vine de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3

1 Care este atunci întâietatea iudeului sau
care este folosul tăierii împrejur?
2 Mare, în toate privințele! Mai întâi de toate,
pentru că lor le-au fost încredințate cuvintele
descoperite ale lui Dumnezeu.
3 Și ce dacă unii au fost fără credință? Va face
oare lipsa lor de credință fără efect credincioșia
lui Dumnezeu?
4 Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie
dovedit adevărat, iar orice om mincinos, după
cum este scris:
„Ca să fii găsit drept în cuvintele Tale
și să ieși biruitor când intri la judecată.”✡
5 Dar, dacă nedreptatea noastră scoate în
evidență neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom

✡ **3:4** Psalmii 51:4

spune? Este nedrept Dumnezeu când Își
dezlănțuie mânia? (Vorbesc în felul oamenilor.)
6 Nicidecum! Căci altminteri, cum va judeca
Dumnezeu lumea?
7 Dar, dacă adevărul lui Dumnezeu, prin
minciuna mea, a prisosit spre slava Lui, de ce
mai sunt și eu judecat ca păcătos?
8 Și de ce să nu spunem — așa cum suntem
vorbiți de rău și cum susțin unii că spunem —:
„Să facem răul, ca să vină binele”? Osândirea
unora ca aceștia este dreaptă.
9 Și atunci? Suntem noi mai presus decât ei?
Nicidecum! Căci am arătat deja mai înainte că
toți, atât iudeii, cât și grecii, sunt sub păcat,
10 după cum este scris:
„Nu există niciun om neprihănit,
nici măcar unul.
11 Nu există nimeni care să înțeleagă,
nu există nimeni care să-L caute pe
Dumnezeu.
12 Toți s-au abătut,
împreună au ajuns netrebnici.
Nu există nimeni care să facă binele,
nici măcar unul singur.”✡
13 „Gâtlejul lor este un mormânt deschis;
cu limbile lor au înșelat.”✡
„Sub buzele lor este venin de vipere.”✡
14 „Gura le este plină de blestem și de
amărăciune.”✡
15 „Picioarele lor sunt grabnice să verse sânge;
16 pustiirea și nenorocirea sunt pe căile lor,

✡ **3:12** Psalmii 14:1-3; 53:1-3; Eclesiastul 7:20 ✡ **3:13** Psalmii 5:9 ✡ **3:13** Psalmii 140:3 ✡ **3:14** Psalmii 10:7

17 iar calea păcii n-au cunoscut-o.”✡
18 „Nu există frică de Dumnezeu înaintea
ochilor lor.”✡
19 Știm însă că tot ce spune Legea, le spune
celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să
fie închisă și întreaga lume să fie adusă sub
judecata lui Dumnezeu.
20 Fiindcă, prin faptele Legii, niciun muritor
nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui; căci
prin Lege vine cunoașterea păcatului.
21 Dar acum, independent de Lege, s-a arătat
o neprihănire a lui Dumnezeu, fiind adeverită
de Lege și de Profeți:
22 și anume neprihănirea dată de Dumnezeu
prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste
toți cei ce cred. Căci nu există nicio deosebire,
23 întrucât toți au păcătuit și sunt lipsiți de
slava lui Dumnezeu,
24 dar sunt socotiți neprihăniți fără plată, prin
harul Său, prin răscumpărarea care este în
Hristos Isus.
25 Pe El Dumnezeu L-a trimis ca jertfă de
ispășire* prin credința în sângele Său, ca o
dovadă a neprihănirii Sale, întrucât Dumnezeu,
în îngăduința Sa, trecuse cu vederea păcatele
săvârșite în trecut,
26 pentru a-Și dovedi neprihănirea în vremea
de acum, așa încât El Însuși să fie drept și
totodată Cel ce-l socotește neprihănit pe omul
care are credință în Isus.

✡ **3:17** Isaia 59:7-8 ✡ **3:18** Psalmii 36:1 * **3:25** sau: ispășire

27 Unde este atunci lăudăroșenia? A fost
înlăturată. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu,
ci printr-o lege a credinței.
28 Susținem deci că omul este socotit
neprihănit prin credință, independent de
faptele Legii.
29 Sau este Dumnezeu doar Dumnezeul
iudeilor? Nu este El și Dumnezeul neamurilor?
Ba da, și al neamurilor,
30 de vreme ce există, într-adevăr, un singur
Dumnezeu, care-i va socoti neprihăniți pe cei
tăiați împrejur, din credință, și pe cei netăiați
împrejur, prin credință.
31 Desființăm noi atunci Legea prin credință?
Nicidecum! Dimpotrivă, noi întărim Legea.

4

1 Ce vom spune dar că a obținut Avraam,
strămoșul nostru după trup?
2 Căci, dacă Avraam a fost socotit neprihănit
prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu
înaintea lui Dumnezeu.
3 Fiindcă ce spune Scriptura? „Avraam L-a
crezut pe Dumnezeu, și lucrul acesta i-a fost
socotit drept neprihănire.”✡
4 Celui ce muncește, răsplata nu-i este
socotită ca un har, ci ca o datorie;
5 însă celui ce nu muncește, ci crede în Cel
ce-l socotește neprihănit pe cel neevlavios,
credința lui îi este socotită drept neprihănire.

✡ **4:3** Geneza 15:6

6 Tot astfel, și David rostește fericirea peste
omul căruia Dumnezeu îi socotește
neprihănirea independent de fapte:
7 „Fericiți sunt cei ale căror fărădelegi sunt
iertate
și ale căror păcate sunt acoperite!
8 Fericit este omul căruia Domnul nu-i va ține
nicidecum în seamă păcatul!”✡

9 Este dar această fericire rostită doar peste
cei tăiați împrejur, sau și peste cei netăiați
împrejur? Căci spunem că lui Avraam credința
i-a fost socotită drept neprihănire.
10 Cum i-a fost atunci socotită? Când era tăiat
împrejur, sau când era netăiat împrejur? Nu
când era tăiat împrejur, ci când era netăiat
împrejur.
11 Și a primit semnul tăierii împrejur ca o
pecete a neprihănirii date de credința pe care o
avea pe când era netăiat împrejur, ca să fie
tatăl tuturor celor ce cred, deși sunt netăiați
împrejur, pentru ca neprihănirea să le fie
socotită și lor;
12 și ca să fie tatăl celor tăiați împrejur, adică
al celor care nu doar că sunt tăiați împrejur,
dar și umblă pe urmele acelei credințe pe care
a avut-o tatăl nostru Avraam pe când era
netăiat împrejur.
13 Căci făgăduința făcută lui Avraam și
urmașilor săi — că el va fi moștenitorul lumii
— n-a venit prin Lege, ci prin neprihănirea
dată de credință.

✡ **4:8** Psalmii 32:1-2

14 Fiindcă, dacă moștenitori sunt cei ce țin de
Lege, credința a devenit zadarnică, iar
făgăduința a rămas fără efect.
15 Căci Legea produce mânie; dar acolo unde
nu există lege, nu există nici neascultare.
16 De aceea moștenirea este din credință, ca
să fie potrivit harului, pentru ca făgăduința să
fie sigură pentru toți urmașii: nu numai pentru
cei ce țin de Lege, ci și pentru cei ce au credința
lui Avraam, care este tatăl nostru, al tuturor
17 (după cum este scris: „Te-am făcut tatăl
multor neamuri”✡), înaintea Celui în care a
crezut el — Dumnezeu, care dă viață celor morți
și cheamă lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi.
18 Împotriva oricărei nădejdi, Avraam a
crezut cu nădejde, ca să devină tatăl multor
neamuri, potrivit cu ceea ce i se spusese: „Așa
vor fi urmașii tăi.”✡
19 Și, fără să slăbească în credință, el nu s-a
gândit la propriul său trup, deja vlăguit
(întrucât avea aproape o sută de ani), și nici la
faptul că pântecele Sarei era mort.
20 Privind însă la făgăduința lui Dumnezeu,
nu s-a clătinat din pricina necredinței, ci s-a
întărit prin credință, dând slavă lui Dumnezeu,
21 fiind pe deplin încredințat că ceea ce a
făgăduit El, este în stare să și împlinească.
22 De aceea, lucrul acesta i-a și fost „socotit
drept neprihănire”.✡
23 Dar nu s-a scris doar pentru el că i-a fost
socotit,

✡ **4:17** Geneza 17:5 ✡ **4:18** Geneza 15:5 ✡ **4:22** Geneza 15:6

24 ci și pentru noi, cărora urmează să ne fie
socotit, celor ce credem în Cel ce L-a înviat
dintre cei morți pe Isus, Domnul nostru,
25 care a fost dat la moarte pentru greșelile
noastre și a fost înviat pentru îndreptățirea
noastră.

5

1 Deci, fiind socotiți neprihăniți prin credință,
avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru
Isus Hristos,
2 prin care am și căpătat, prin credință,
intrare în acest har în care stăm; și ne bucurăm
în nădejdea slavei lui Dumnezeu.
3 Și nu numai atât, dar ne bucurăm chiar și în
suferințele noastre, căci știm că suferința
aduce răbdare;
4 iar răbdarea aduce un caracter încercat;
iar caracterul încercat aduce nădejde;
5 iar nădejdea nu înșală, pentru că dragostea
lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre
prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.

6 Căci, pe când eram noi încă fără putere,
Hristos, la vremea potrivită, a murit pentru cei
nelegiuiți.
7 Într-adevăr, cu greu ar muri cineva pentru
un om drept, deși pentru un om bun poate că ar
îndrăzni cineva să moară.
8 Dar Dumnezeu Își dovedește dragostea față
de noi prin faptul că, pe când eram noi încă
păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

9 Cu atât mai mult deci, fiind acum socotiți
neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți
prin El de mânia lui Dumnezeu.
10 Căci, dacă atunci când eram vrăjmași am
fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului
Său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi
mântuiți prin viața Lui.
11 Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în
Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos,
prin care am căpătat acum împăcarea.
12 De aceea, după cum printr-un singur om a
intrat păcatul în lume, iar prin păcat a intrat
moartea, și astfel moartea a trecut la toți
oamenii, din pricină că toți au păcătuit…
13 Căci până la Lege păcatul era în lume; dar
păcatul nu este ținut în seamă când nu există o
lege.
14 Totuși, moartea a domnit de la Adam până
la Moise chiar și peste cei ce nu păcătuiseră
printr-o călcare de poruncă asemenea celei a
lui Adam, care este o prefigurare a Celui ce
avea să vină.
15 Dar cu darul fără plată nu este ca și cu
greșeala. Căci, dacă prin greșeala unuia singur
cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui
Dumnezeu și darul venit prin harul unui singur
Om, Isus Hristos, s-au revărsat din belșug peste
cei mulți.
16 Și darul nu aduce același rezultat ca
lucrarea aceluia singur care a păcătuit; căci
judecata, venită printr-unul singur, a dus la
osândire, pe când darul fără plată, venit în
urma multor greșeli, a dus la îndreptățire.

17 Căci, dacă prin greșeala unuia singur
moartea a domnit printr-acel unul singur, cu
mult mai mult cei ce primesc belșugul harului
și al darului neprihănirii vor domni în viață
prin acel Unul singur, care este Isus Hristos!
18 Așadar, după cum printr-o singură greșeală
a venit o osândire pentru toți oamenii, tot așa,
printr-o singură faptă de dreptate a venit o
îndreptățire care dă viață tuturor oamenilor.
19 Căci, după cum prin neascultarea unui
singur om cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot
așa, prin ascultarea Unuia singur, cei mulți vor
fi făcuți neprihăniți.
20 Iar Legea a intervenit pentru ca greșeala să
se înmulțească; dar unde s-a înmulțit păcatul,
acolo harul s-a revărsat și mai mult,
21 pentru ca, după cum păcatul a domnit în
moarte, tot așa și harul să domnească prin
neprihănire, dând viața veșnică prin Isus
Hristos, Domnul nostru.

6

1 Ce vom zice dar? Să rămânem în păcat,
pentru ca harul să se înmulțească?
2 Nicidecum! Noi, care am murit față de
păcat, cum să mai trăim în el?
3 Sau nu știți că toți câți am fost botezați în
Hristos Isus, am fost botezați în moartea Lui?
4 Noi deci, prin botezul în moarte, am fost
îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum
Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot
așa și noi să trăim o viață nouă.

5 Căci, dacă am fost uniți cu El printr-o
moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi uniți cu
El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui;
6 știind aceasta, că omul nostru cel vechi a
fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul
păcatului să fie nimicit, așa încât să nu mai fim
robi ai păcatului.
7 Căci cine a murit a fost eliberat de păcat.
8 Iar dacă am murit împreună cu Hristos,
credem că vom și trăi împreună cu El,
9 știind că Hristos, înviat din morți, nu mai
moare: moartea nu mai are nicio stăpânire
asupra Lui!
10 Fiindcă prin moartea de care a murit, El a
murit pentru păcat o dată pentru totdeauna; iar
prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru
Dumnezeu.
11 Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față
de păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos
Isus, Domnul nostru.

12 Așadar, păcatul să nu mai domnească în
trupul vostru muritor, ca să nu mai ascultați de
poftele lui.
13 Nici nu vă mai dați mădularele voastre
păcatului, ca pe niște unelte ale nedreptății, ci
dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca niște vii,
înviați dintre cei morți, și dați lui Dumnezeu
mădularele voastre, ca pe niște unelte ale
neprihănirii.
14 Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra
voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub
har.

15 Ce urmează de aici? Să păcătuim pentru că
nu suntem sub Lege, ci sub har? Nicidecum!
16 Nu știți că, atunci când vă dați robi cuiva
ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care
ascultați: fie ai păcatului, care duce la moarte,
fie ai ascultării, care duce la neprihănire?
17 Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu,
pentru că, după ce ați fost robi ai păcatului, ați
ascultat din inimă de acel tipar de învățătură
căruia i-ați fost încredințați.
18 Și, fiind eliberați de păcat, ați devenit robi
ai neprihănirii.

19 Vorbesc în felul oamenilor, din pricina
neputinței firii voastre pământești: după cum
odinioară v-ați dat mădularele ca robi ai
necurăției și ai fărădelegii, spre săvârșirea
fărădelegii, tot așa acum dați-vă mădularele ca
robi ai neprihănirii, spre sfințire!
20 Căci, atunci când erați robi ai păcatului,
erați liberi față de neprihănire.
21 Și ce roade aduceați atunci din faptele de
care acum vă este rușine? Căci sfârșitul acelor
lucruri este moartea.
22 Dar acum, fiind eliberați de păcat și făcuți
robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar
ca sfârșit viața veșnică.
23 Fiindcă plata păcatului este moartea, dar
darul fără plată al lui Dumnezeu este viața
veșnică în Hristos Isus, Domnul nostru.

7

1 Sau nu știți, fraților* (căci vorbesc unor
oameni care cunosc Legea), că Legea are
stăpânire asupra omului atât timp cât trăiește
el?
2 Căci femeia măritată este legată prin Lege
de soțul ei cât timp trăiește el; dar, dacă-i
moare soțul, este dezlegată de legea soțului.
3 Așadar, dacă, în timp ce-i trăiește soțul, ea
se mărită cu alt bărbat, se va numi adulteră;
dar, dacă-i moare soțul, este liberă față de lege,
așa încât nu este adulteră dacă se mărită cu un
alt bărbat.
4 Tot astfel, frații mei, și voi ați murit față de
Lege, prin trupul lui Hristos, ca să fiți ai Altuia,
și anume ai Celui ce a fost înviat dintre cei
morți, pentru ca să aducem roade pentru
Dumnezeu.
5 Căci, pe când trăiam în firea pământească,
patimile păcatelor, stârnite de Lege, lucrau în
mădularele noastre, ca să aducem roade pentru
moarte.
6 Dar acum am fost dezlegați de Lege, fiindcă
am murit față de ceea ce ne ținea robi, așa
încât să slujim în înnoirea duhului, iar nu în
vechimea literei.
7 Ce vom zice dar? Este Legea păcat?
Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am
cunoscut decât prin Lege. Căci n-aș fi cunoscut
pofta, dacă Legea n-ar fi zis: „Să nu poftești!”✡

---

* **7:1** Cuvântul pentru „fraților” aici și acolo unde contextul permite poate fi, de asemenea, tradus corect prin „frați și surori”.
✡ **7:7** Exodul 20:17; Deuteronomul 5:21

8 Dar păcatul, găsind prilej prin poruncă, a
stârnit în mine tot felul de pofte; căci fără lege,
păcatul este mort.
9 Odinioară, fără lege, eu trăiam; dar când a
venit porunca, păcatul a prins viață, iar eu am
murit.
10 Și porunca, aceea care trebuia să-mi dea
viața, s-a dovedit că-mi aduce moartea.
11 Fiindcă păcatul, găsind prilej prin
poruncă, m-a amăgit și, prin ea, m-a omorât.
12 Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și
porunca este sfântă, dreaptă și bună.
13 Atunci, ceea ce este bun s-a făcut moarte
pentru mine? Nicidecum! Ci păcatul, tocmai ca
să se arate ca păcat, mi-a adus moartea prin
ceea ce este bun, pentru ca, prin poruncă,
păcatul să devină peste măsură de păcătos.
14 Căci știm că Legea este duhovnicească; dar
eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.
15 Fiindcă nu înțeleg ceea ce fac: căci nu
săvârșesc ceea ce vreau, ci fac tocmai ceea ce
urăsc.
16 Iar dacă fac ceea ce nu vreau, recunosc
prin aceasta că Legea este bună.
17 Și atunci nu mai sunt eu cel ce face lucrul
acesta, ci păcatul care locuiește în mine.
18 Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește
în mine, adică în firea mea pământească;
pentru că voința de a face binele este în mine,
dar nu găsesc puterea de a-l înfăptui.
19 Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac,
ci răul pe care nu vreau să-l fac, tocmai pe
acela îl practic.

20 Și dacă fac ceea ce nu vreau, nu mai sunt
eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care
locuiește în mine.
21 Găsesc dar în mine această lege: când
vreau să fac binele, răul este lipit de mine.
22 Căci, după omul dinlăuntru, îmi place
Legea lui Dumnezeu;
23 dar văd în mădularele mele o altă lege,
care se luptă împotriva legii minții mele și mă
ține rob legii păcatului, care este în
mădularele mele.
24 Nenorocit om ce sunt! Cine mă va izbăvi
din acest trup de moarte?
25 Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin
Isus Hristos, Domnul nostru! Așadar, eu
însumi, cu mintea, slujesc Legii lui Dumnezeu,
dar cu firea pământească slujesc legii
păcatului.

8

1 Acum dar nu este nicio osândire pentru cei
ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc potrivit
firii pământești, ci potrivit Duhului.*
2 Fiindcă legea Duhului de viață în Hristos
Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.
3 Căci, lucru cu neputință pentru Lege,
întrucât era neputincioasă din pricina firii
pământești, Dumnezeu a osândit păcatul în
firea pământească, trimițând, din pricina
păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire
asemănătoare cu a păcatului,

* **8:1** NU omite „care nu trăiesc potrivit firii pământești, ci potrivit Duhului”.

4 pentru ca porunca dreaptă a Legii să fie
împlinită în noi, care trăim nu potrivit firii
pământești, ci potrivit Duhului.
5 Căci cei ce trăiesc potrivit firii pământești
își îndreaptă gândurile spre lucrurile firii
pământești; pe când cei ce trăiesc potrivit
Duhului, își îndreaptă gândurile spre lucrurile
Duhului.
6 Iar gândirea firii pământești este moarte, pe
când gândirea Duhului este viață și pace;
7 fiindcă gândirea firii pământești este
vrăjmășie față de Dumnezeu, căci nu se supune
Legii lui Dumnezeu și, într-adevăr, nici nu
poate să se supună.
8 Cei ce sunt în firea pământească nu pot să-I
placă lui Dumnezeu.

9 Voi însă nu mai sunteți în firea
pământească, ci în Duhul, dacă Duhul lui
Dumnezeu locuiește cu adevărat în voi. Iar
dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, acela nu
este al Lui.
10 Și dacă Hristos este în voi, trupul este mort
din pricina păcatului, însă duhul este viu din
pricina neprihănirii.
11 Iar dacă Duhul Celui ce L-a înviat pe Isus
dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce L-a
înviat pe Hristos Isus dintre cei morți va da
viață și trupurilor voastre muritoare, din
pricina Duhului Său care locuiește în voi.

12 Așadar, fraților, noi nu mai suntem datori
firii pământești, ca să trăim potrivit firii
pământești.

13 Căci dacă trăiți potrivit firii pământești,
veți muri; dar dacă, prin Duhul, faceți să moară
faptele trupului, veți trăi.
14 Fiindcă toți cei ce sunt călăuziți de Duhul
lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.
15 Căci voi n-ați primit un duh de robie, ca să
mai aveți frică, ci ați primit Duhul înfierii, prin
care strigăm: „Ava!† Tată!”
16 Însuși Duhul adeverește împreună cu
duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.
17 Și, dacă suntem copii, suntem și
moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și
împreună-moștenitori cu Hristos, dacă suferim
cu adevărat împreună cu El, ca să fim și
proslăviți împreună cu El.
18 Eu socotesc că suferințele din vremea de
acum nu sunt vrednice să fie puse alături de
slava viitoare, care are să ne fie descoperită.
19 Căci toată creația așteaptă cu o dorință
înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.
20 Fiindcă creația a fost supusă deșertăciunii
— nu de bunăvoie, ci din pricina Celui ce a
supus-o — cu nădejdea
21 că și creația însăși va fi izbăvită din robia
stricăciunii, ca să aibă parte de libertatea slavei
copiilor lui Dumnezeu.
22 Dar știm că, până în ziua de azi, întreaga
creație geme și suferă durerile nașterii.
23 Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele
dintâi roade ale Duhului, gemem în noi înșine,

† **8:15** „Ava” este un cuvânt aramaic pentru „Tată” sau „Tătucule”, care poate fi folosit cu afecțiune și respect în rugăciune către Tatăl nostru din ceruri.

așteptând înfierea, adică răscumpărarea
trupului nostru.
24 Căci în această nădejde am fost mântuiți.
Dar o nădejde care se vede nu mai este
nădejde: căci cum mai poate nădăjdui cineva
ceea ce vede?
25 Pe când, dacă nădăjduim ceea ce nu
vedem, așteptăm cu răbdare.
26 Tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea
noastră: căci nu știm cum trebuie să ne rugăm,
dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu
suspine negrăite.
27 Iar Cel ce cercetează inimile știe care este
năzuința Duhului, fiindcă El mijlocește pentru
sfinți după voia lui Dumnezeu.
28 De altă parte, știm că toate lucrurile
lucrează împreună spre binele celor ce-L iubesc
pe Dumnezeu, și anume al celor ce sunt
chemați după planul Său.
29 Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai
dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie
asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să
fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.‡
30 Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte,
i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a
și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a
socotit neprihăniți, i-a și proslăvit.
31 Ce vom mai zice dar cu privire la aceste
lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine
va fi împotriva noastră?

‡ **8:29** Cuvântul pentru „frați” aici și acolo unde contextul permite poate fi, de asemenea, tradus corect prin „frați și surori”.

32 El, care nu L-a cruțat nici chiar pe Fiul Său,
ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va dărui,
fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?
33 Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui
Dumnezeu? Dumnezeu este Cel ce-i socotește
neprihăniți!
34 Cine este cel ce-i va osândi? Hristos a
murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta
lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!
35 Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui
Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau
prigonirea, sau foametea, sau lipsa de
îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?
36 După cum este scris:
„Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua;
suntem socotiți ca niște oi de tăiat.”✡
37 Totuși, în toate aceste lucruri noi suntem mai
mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.
38 Căci sunt încredințat că nici moartea, nici
viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de
acum, nici cele viitoare, nici puterile,
39 nici înălțimea, nici adâncimea și nicio altă
făptură nu vor fi în stare să ne despartă de
dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos
Isus, Domnul nostru!

9

1 Spun adevărul în Hristos, nu mint,
conștiința mea aducând mărturie împreună cu
mine în Duhul Sfânt,
2 că am o mare întristare și o durere
necurmată în inimă.

✡ **8:36** Psalmii 44:22

3 Căci aproape că aș dori să fiu eu însumi
anatema, despărțit de Hristos, de dragul fraților
mei, rudele mele după trup,
4 care sunt israeliți; ale cărora sunt înfierea,
slava, legămintele, darea Legii, slujba de la
Templu și făgăduințele;
5 ai cărora sunt patriarhii și din care a ieșit
Hristos, după trup, Cel ce este mai presus de
toate, Dumnezeu binecuvântat în veci! Amin.
6 Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără
putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cei
ce se coboară din Israel sunt cu adevărat Israel;
7 și nici pentru că sunt sămânța lui Avraam
nu sunt toți copii; ci: „În Isaac îți va fi chemată
o sămânță.”✡
8 Aceasta înseamnă că nu copiii trupului sunt
copii ai lui Dumnezeu, ci copiii făgăduinței sunt
socotiți drept sămânță.
9 Căci cuvântul făgăduinței este acesta: „La
anul, pe vremea aceasta, Mă voi întoarce, iar
Sara va avea un fiu.”✡
10 Și nu numai atât, dar a fost la fel și cu
Rebeca, atunci când a zămislit dintr-un singur
bărbat, din Isaac, părintele nostru:
11 căci, pe când copiii nu se născuseră încă și
nici nu făcuseră ceva bun sau rău — pentru ca
planul lui Dumnezeu, potrivit alegerii, să
rămână în picioare, nu prin fapte, ci prin Cel ce
cheamă —*

✡ **9:7** Geneza 21:12 ✡ **9:9** Geneza 18:10,14 * **9:11** NU așază expresia „nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă” la începutul versetului 12, în loc de sfârșitul versetului 11.

12 i s-a spus: „Cel mai mare va sluji celui mai
mic.”✡
13 După cum este scris: „Pe Iacov l-am iubit,
iar pe Esau l-am urât.”✡
14 Ce vom zice dar? Este nedreptate la
Dumnezeu? Nicidecum!
15 Căci El îi zice lui Moise: „Voi avea milă de
oricine Îmi va plăcea să am milă și Mă voi
îndura de oricine Îmi va plăcea să Mă îndur.”✡
16 Așadar, nu depinde de cel ce vrea, nici de
cel ce aleargă, ci de Dumnezeu, care are milă.
17 Căci Scriptura îi spune lui Faraon: „Te-am
ridicat înadins ca să-Mi arăt în tine puterea
Mea și pentru ca Numele Meu să fie vestit pe tot
pământul.”✡
18 Prin urmare, El are milă de cine vrea și
împietrește pe cine vrea.
19 Îmi vei zice dar: „Atunci de ce mai găsește
El vină? Căci cine poate sta împotriva voii Lui?”
20 Dar, mai degrabă, cine ești tu, omule, ca
să-I răspunzi împotrivă lui Dumnezeu? Nu
cumva lucrul plăsmuit îi va zice celui ce l-a
plăsmuit: „Pentru ce m-ai făcut așa?”✡
21 Nu are olarul stăpânire asupra lutului, ca
din același frământătură să facă un vas pentru
cinste și un altul pentru întrebuințare de rând?
22 Și ce putem spune dacă Dumnezeu, vrând
să-Și arate mânia și să-Și facă cunoscută
puterea, a suferit cu multă îndelungă răbdare
niște vase ale mâniei, pregătite pentru pieire,

✡ **9:12** Geneza 25:23 ✡ **9:13** Maleahi 1:2-3 ✡ **9:15** Exodul 33:19 ✡ **9:17** Exodul 9:16 ✡ **9:20** Isaia 29:16; 45:9

23 ca să-Și facă cunoscută bogăția slavei Sale
față de niște vase ale îndurării, pe care le-a
pregătit mai dinainte pentru slavă —
24 adică față de noi, pe care ne-a și chemat, nu
numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?
25 După cum spune El și în Osea:
„Voi numi «poporul Meu» pe cel ce nu era
poporul Meu,
și «preaiubită» pe cea care nu era iubită.”✡
26 „Și în locul unde li se zicea: «Voi nu sunteți
poporul Meu»,
acolo vor fi numiți «fii ai Dumnezeului celui
viu».”✡
27 Iar Isaia strigă cu privire la Israel:
„Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca
nisipul mării,
doar rămășița va fi mântuită;
28 căci El va îndeplini cuvântul pe deplin și în
grabă, cu dreptate,
fiindcă Domnul va lucra fără zăbavă pe
pământ.”✡
29 Și, după cum a zis Isaia mai înainte:
„Dacă Domnul Oștirilor† nu ne-ar fi lăsat o
sămânță,
am fi ajuns ca Sodoma
și ne-am fi asemănat cu Gomora.”✡
30 Ce vom zice dar? Că neamurile, care nu
căutau neprihănirea, au căpătat neprihănirea,
și anume neprihănirea care vine din credință;

✡ **9:25** Osea 2:23 ✡ **9:26** Osea 1:10 ✡ **9:28** Isaia 10:22-23
† **9:29** Greacă: Savaot (sau ebraică: Țevaot). ✡ **9:29** Isaia 1:9

31 pe când Israel, care urmărea o lege a
neprihănirii, n-a ajuns la această lege a
neprihănirii.
32 De ce? Pentru că n-a căutat-o prin
credință, ci ca și cum ar fi venit prin faptele
Legii. Ei s-au lovit de piatra de poticnire,
33 după cum este scris:
„Iată,‡ pun în Sion o piatră de poticnire și o
stâncă de cădere;
și oricine crede în El nu va fi dat de
rușine.”✡

10

1 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea
mea către Dumnezeu pentru israeliți este ca ei
să fie mântuiți.
2 Căci le mărturisesc că ei au râvnă pentru
Dumnezeu, dar fără pricepere.
3 Fiindcă, necunoscând neprihănirea lui
Dumnezeu și căutând să-și întemeieze propria
lor neprihănire, nu s-au supus neprihănirii lui
Dumnezeu.
4 Căci Hristos este împlinirea* Legii, spre
neprihănirea fiecăruia care crede.
5 Într-adevăr, Moise scrie despre
neprihănirea care vine din Lege: „Omul care va
împlini aceste lucruri va trăi prin ele.”✡
6 Pe când neprihănirea care vine din credință
vorbește astfel: „Să nu zici în inima ta: «Cine

‡ **9:33** „Iată”, din „ἰδοὺ”, înseamnă a privi, a lua aminte, a observa sau a vedea. Este adesea folosit ca interjecție. ✡ **9:33** Isaia 8:14; 28:16 * **10:4** sau: desăvârșirea, sau sfârșitul ✡ **10:5** Leviticul 18:5

se va sui în cer?”✡ (adică pentru a-L coborî pe
Hristos);
7 „sau: «Cine se va coborî în Adânc?»”✡
(adică pentru a-L ridica pe Hristos dintre cei
morți).
8 Dar ce zice ea? „Cuvântul este aproape de
tine: în gura ta și în inima ta.”✡ Și acesta este
cuvântul credinței, pe care-l propovăduim noi:
9 dacă vei mărturisi cu gura ta că Isus este
Domnul și dacă vei crede în inima ta că
Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți, vei fi
mântuit.
10 Căci prin credința din inimă se capătă
neprihănirea, iar prin mărturisirea cu gura se
ajunge la mântuire.
11 Fiindcă Scriptura zice: „Oricine crede în El
nu va fi dat de rușine.”✡
12 Căci nu este nicio deosebire între iudeu și
grec, fiindcă toți au același Domn, care este
bogat în îndurare față de toți cei ce-L cheamă.
13 Fiindcă: „Oricine va chema Numele
Domnului va fi mântuit.”✡
14 Dar cum Îl vor chema pe Acela în care n-au
crezut? Și cum vor crede în Acela despre care
n-au auzit? Și cum vor auzi fără cineva care să
propovăduiască?
15 Și cum vor propovădui, dacă nu sunt
trimiși? După cum este scris:
„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce
vestesc Vestea Bună a păcii,

✡ **10:6** Deuteronomul 30:12 ✡ **10:7** Deuteronomul 30:13
✡ **10:8** Deuteronomul 30:14 ✡ **10:11** Isaia 28:16 ✡ **10:13** Ioel
2:32

ale celor ce aduc Vestea Bună a lucrurilor
bune!”✡
16 Dar nu toți au ascultat de Vestea Bună. Căci
Isaia zice: „Doamne, cine a crezut vestirea
noastră?”✡
17 Așadar, credința vine în urma auzirii, iar
auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu.
18 Dar întreb: N-au auzit ei? Ba da, negreșit:
„Glasul lor a străbătut tot pământul,
și cuvintele lor au ajuns până la marginile
lumii.”✡
19 Dar întreb iarăși: N-a știut Israel lucrul
acesta? Moise, cel dintâi, zice:
„Vă voi întărâta la gelozie printr-un neam care
nu este neam;
vă voi mânia printr-un neam fără
pricepere.”✡
20 Iar Isaia merge până acolo încât spune cu
toată îndrăzneala:
„Am fost găsit de cei ce nu Mă căutau;
M-am arătat celor ce nu întrebau de
Mine.”✡
21 Pe când cu privire la Israel zice: „Toată
ziua Mi-am întins mâinile spre un popor
neascultător și împotrivitor.”✡

11

1 Întreb dar: Și-a lepădat Dumnezeu poporul?
Nicidecum! Căci și eu sunt israelit, din sămânța
lui Avraam, din seminția lui Beniamin.
2 Dumnezeu nu Și-a lepădat poporul, pe care
l-a cunoscut mai dinainte. Sau nu știți ce zice

✡ **10:15** Isaia 52:7 ✡ **10:16** Isaia 53:1 ✡ **10:18** Psalmii 19:4
✡ **10:19** Deuteronomul 32:21 ✡ **10:20** Isaia 65:1 ✡ **10:21** Isaia
65:2

Scriptura în pasajul despre Ilie, cum se plânge
el lui Dumnezeu împotriva lui Israel?
3 „Doamne, pe prorocii Tăi i-au ucis, altarele
Tale le-au dărâmat; am rămas doar eu singur, și
caută să-mi ia viața!”✡
4 Dar ce-i răspunde glasul dumnezeiesc?
„Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu
și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.”✡
5 Tot așa, și în vremea de acum există o
rămășiță, potrivit alegerii harului.
6 Iar dacă este prin har, nu mai este prin
fapte; altminteri, harul nu ar mai fi har. Și dacă
este prin fapte, nu mai este har; altminteri,
fapta nu ar mai fi faptă.
7 Ce urmează atunci? Ceea ce caută Israel, n-a
căpătat; dar au căpătat cei aleși, pe când
ceilalți au fost împietriți,
8 după cum este scris: „Dumnezeu le-a dat un
duh de amorțire, ochi ca să nu vadă și urechi
ca să nu audă, până în ziua de astăzi.”✡
9 Iar David zice:
„Masa lor să li se прefacă în cursă, în capcană,
în prilej de poticnire și în dreaptă
răsplătire!
10 Să li se întunece ochii ca să nu vadă,
și încovoaie-le spinarea pentru
totdeauna!”✡
11 Întreb dar: S-au poticnit ei ca să cadă de
tot? Nicidecum! Ci, prin alunecarea lor,
mântuirea a ajuns la neamuri, ca să-i întărâte
la gelozie pe israeliți.

✡ **11:3** 1 Regi 19:10,14 ✡ **11:4** 1 Regi 19:18 ✡ **11:8** Deuteronomul 29:4; Isaia 29:10 ✡ **11:10** Psalmii 69:22,23

12 Și dacă alunecarea lor a fost bogăția lumii,
iar scăderea lor a fost bogăția neamurilor, cu
cât mai mult va fi plinătatea lor!

13 Vă vorbesc deci vouă, neamurilor: întrucât
sunt apostol al neamurilor, îmi cinstesc slujba,
14 în nădejdea că voi stârni cumva gelozia
celor din neamul meu și voi mântui pe unii
dintre ei.
15 Căci, dacă înlăturarea lor a adus
împăcarea lumii, ce va fi reprimirea lor, dacă
nu viață din morți?

16 Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte, și
frământătura este sfântă; și dacă rădăcina este
sfântă, și ramurile sunt sfinte.
17 Iar dacă unele dintre ramuri au fost tăiate,
și tu, care erai un măslin sălbatic, ai fost altoit
printre ele și ai devenit părtaș la rădăcina și
seva măslinului,
18 nu te făli față de ramuri! Dar dacă te
fălești, să știi că nu tu ții rădăcina, ci rădăcina
te ține pe tine.
19 Vei zice atunci: „Ramurile au fost tăiate ca
să fiu altoit eu.”
20 Adevărat: au fost tăiate din pricina
necredinței lor, iar tu stai în picioare prin
credință. Nu te îngâmfa, ci teme-te!
21 Căci dacă nu a cruțat Dumnezeu ramurile
firești, nu te va cruța nici pe tine.
22 Privește deci bunătatea și asprimea lui
Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și
bunătate a lui Dumnezeu față de tine, dacă
rămâi în această bunătate; altminteri, și tu vei
fi tăiat.

23 Și chiar ei, dacă nu stăruie în necredință,
vor fi altoiți; căci Dumnezeu are putere să-i
altoiască iarăși.
24 Fiindcă, dacă tu ai fost tăiat dintr-un
măslin care din fire era sălbatic și ai fost altoit,
împotriva firii, într-un măslin bun, cu cât mai
mult vor fi altoiți aceștia, care sunt ramuri
firești, în propriul lor măslin!

25 Căci nu vreau să nu știți taina aceasta,
fraților* — ca să nu vă socotiți înțelepți în
propriii voștri ochi — și anume că o parte din
Israel a căzut într-o împietrire, până când va
intra plinătatea neamurilor.
26 Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după
cum este scris:

„Din Sion va veni Izbăvitorul
și va îndepărta nelegiuirea de la Iacov.

27 Acesta va fi legământul Meu cu ei,
când le voi înlătura păcatele.”✡

28 În ce privește Vestea Bună, ei sunt
vrăjmași, spre folosul vostru; dar în ce privește
alegerea, sunt iubiți, din pricina părinților.
29 Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu nu
se pot lua înapoi.
30 După cum voi odinioară n-ați ascultat de
Dumnezeu, dar acum ați căpătat îndurare prin
neascultarea lor,

---

* **11:25** Cuvântul pentru „fraților” aici și acolo unde contextul permite poate fi, de asemenea, tradus corect prin „frați și surori”.
✡ **11:27** Isaia 59:20-21; 27:9; Ieremia 31:33-34

31 tot așa și ei acum n-au ascultat, pentru ca,
prin îndurarea arătată vouă, să capete și ei
acum îndurare.
32 Căci Dumnezeu i-a închis pe toți în
neascultare, ca să aibă îndurare de toți.
33 O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei
lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt
judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile
Lui!
34 „Căci cine a cunoscut gândul Domnului?
Sau cine a fost sfătuitorul Lui?”✡
35 „Sau cine I-a dat ceva mai întâi,
ca să aibă de primit înapoi?”✡
36 Din El, prin El și pentru El sunt toate
lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.

12

1 Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurările
lui Dumnezeu, să vă aduceți trupurile ca o
jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu:
aceasta este slujba voastră duhovnicească.
2 Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia,
ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre,
ca să puteți deosebi care este voia lui
Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.
3 Căci, prin harul care mi-a fost dat, îi spun
fiecăruia dintre voi să nu aibă despre sine o
părere mai înaltă decât se cuvine, ci să aibă
gânduri cumpătate, potrivit cu măsura de
credință pe care a împărțit-o Dumnezeu
fiecăruia.

✡ **11:34** Isaia 40:13 ✡ **11:35** Iov 41:11

4 Fiindcă, după cum într-un singur trup avem
mai multe mădulare, dar mădularele nu au
toate aceeași menire,
5 tot așa și noi, cei mulți, suntem un singur
trup în Hristos, și fiecare în parte suntem
mădulare unii altora.
6 Avem însă daruri diferite, după harul care
ne-a fost dat: cine are darul prorociei, să-l
folosească după măsura credinței lui;
7 cine este chemat la slujire, să se țină de
slujire; cine învață pe alții, să se țină de
învățătură;
8 cine îmbărbătează, să se țină de
îmbărbătare; cine dăruiește, să dea cu
dărnicie; cine cârmuiește, să cârmuiască cu
sârguință; cine face milostenie, s-o facă cu
bucurie.

9 Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă
scârbă de rău, alipiți-vă de bine.
10 Iubiți-vă unii pe alții cu o dragoste
frățească; în cinste, dați-vă întâietate unii
altora.
11În sârguință, nu fiți leneși; fiți clocotitori în
duh; slujiți Domnului.
12 Bucurați-vă în nădejde; fiți răbdători în
necaz; stăruiți în rugăciune.
13 Luați parte la nevoile sfinților; căutați să
fiți primitori de oaspeți.

14 Binecuvântați-i pe cei ce vă prigonesc:
binecuvântați și nu blestemați!
15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu
cei ce plâng.

16 Aveți același gând unii față de alții; nu
umblați după lucrurile înalte, ci lăsați-vă atrași
de cele smerite. Nu vă socotiți singuri înțelepți.
17 Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău.
Urmăriți ce este bine înaintea tuturor
oamenilor.
18 Dacă este cu putință, atât cât ține de voi,
trăiți în pace cu toți oamenii.
19 Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri, ci
lăsați loc mâniei lui Dumnezeu; căci este scris:
„A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice
Domnul.”✡
20 Dimpotrivă:
„Dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i să
mănânce;
dacă îi este sete, dă-i să bea;
căci, făcând așa, vei îngrămădi cărbuni
aprinși pe capul lui.”✡
21 Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul
prin bine!

13

1 Orice suflet să fie supus stăpânirilor mai
înalte, căci nu există stăpânire decât de la
Dumnezeu, iar cele care există sunt rânduite de
Dumnezeu.
2 De aceea, cine se împotrivește stăpânirii se
împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce
se împotrivesc își vor atrage osânda asupra lor
înșiși.
3 Căci conducătorii nu sunt o spaimă pentru
fapta bună, ci pentru cea rea. Vrei dar să nu-ți

✡ **12:19** Deuteronomul 32:35 ✡ **12:20** Proverbe 25:21-22

fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea
laudă de la ea,
4 căci ea este un slujitor al lui Dumnezeu
pentru binele tău. Dar, dacă faci răul, teme-te,
căci nu degeaba poartă sabia! Ea este în slujba
lui Dumnezeu, un răzbunător care aduce
mânia peste cel ce săvârșește răul.
5 De aceea este nevoie să vă supuneți nu
numai de teama mâniei, ci și din pricina
conștiinței.
6 Din această pricină plătiți și dările, căci
dregătorii sunt slujitori ai lui Dumnezeu, care
se ocupă neîncetat tocmai cu acest lucru.
7 Dați deci fiecăruia ce îi datorați: cui datorați
darea, dați-i darea; cui datorați vama, dați-i
vama; cui datorați respectul, dați-i respectul;
cui datorați cinstea, dați-i cinstea.
8 Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă
iubiți unii pe alții; căci cine îl iubește pe
aproapele său a împlinit Legea.
9 Fiindcă poruncile: „Să nu comiți adulter”,
„Să nu ucizi”, „Să nu furi”,* „Să nu poftești”✡ și
orice altă poruncă mai este, se cuprind în acest
singur cuvânt, și anume: „Să-l iubești pe
aproapele tău ca pe tine însuți.”✡
10 Dragostea nu face rău aproapelui; așadar,
dragostea este împlinirea Legii.
11 Și să faceți aceasta, fiindcă știți în ce vreme
ne aflăm: este deja ceasul să vă treziți din

* **13:9** TR adaugă „Să nu depui mărturie mincinoasă”, ✡ **13:9** Exodul 20:13-15,17; Deuteronomul 5:17-19,21 ✡ **13:9** Leviticul 19:18

somn, căci acum mântuirea este mai aproape
de noi decât atunci când am crezut.
12 Noaptea este pe sfârșite, iar ziua este
aproape. Să ne dezbrăcăm dar de faptele
întunericului și să ne îmbrăcăm cu armura
luminii.
13 Să trăim cuviincios, ca în timpul zilei: nu în
chefuri și în bețiii, nu în desfrânări și în fapte de
rușine, nu în ceartă și în pizmă;
14 ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și
nu purtați grijă de firea pământească, pentru
a-i stârni poftele.

14

1 Primiți-l bine pe cel slab în credință, și nu-i
judecați părerile.
2 Unul are credința că poate mânca de toate,
pe când cel slab mănâncă doar legume.
3 Cel ce mănâncă să nu-l disprețuiască pe cel
ce nu mănâncă, iar cel ce nu mănâncă să nu-l
judece pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a
primit.
4 Cine ești tu, care judeci slujitorul altuia?
Dacă stă în picioare sau cade, îl privește pe
stăpânul său; dar va sta în picioare, căci
Dumnezeu are putere să-l facă să stea.
5 Unul prețuiește o zi mai mult decât alta, iar
altul prețuiește toate zilele la fel. Fiecare să fie
deplin încredințat în mintea lui.
6 Cine ține ziua, pentru Domnul o ține; și cine
nu ține ziua, pentru Domnul n-o ține. Cine
mănâncă, pentru Domnul mănâncă, fiindcă Îi
aduce mulțumiri lui Dumnezeu; iar cine nu

mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și Îi
aduce mulțumiri lui Dumnezeu.
7 Căci niciunul dintre noi nu trăiește pentru
sine și niciunul nu moare pentru sine.
8 Fiindcă, dacă trăim, pentru Domnul trăim;
și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar,
fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai
Domnului.
9 Căci tocmai în acest scop a murit Hristos, a
înviat și a revenit la viață: ca să fie Domn atât
peste cei morți, cât și peste cei vii.
10 Dar tu, de ce îl judeci pe fratele tău? Sau tu,
de ce îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți ne
vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al
lui Hristos.
11 Fiindcă este scris:
„«Pe viața Mea», zice Domnul, «orice genunchi
se va pleca înaintea Mea
și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu!»”✡
12 Așadar, fiecare dintre noi va da socoteală
despre sine însuși înaintea lui Dumnezeu.
13 Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții, ci
mai degrabă judecați să nu puneți fratelui
vostru nicio piatră de poticnire sau vreun prilej
de cădere.
14 Știu și sunt încredințat în Domnul Isus că
nimic nu este necurat în sine; dar, dacă cineva
socotește un lucru ca fiind necurat, atunci
pentru el este necurat.
15 Dacă, din pricina unei mâncări, fratele tău
este mâhnit, nu mai umbli în dragoste. Nu-l

✡ **14:11** Isaia 45:23

pierde, prin mâncarea ta, pe acela pentru care
a murit Hristos!
16 Nu lăsați deci ca binele vostru să fie vorbit
de rău!
17 Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este
mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și
bucurie în Duhul Sfânt.
18 Cine Îi slujește lui Hristos în acest fel Îi este
plăcut lui Dumnezeu și este prețuit de oameni.
19 Așadar, să urmărim lucrurile care duc la
pace și la zidirea noastră reciprocă.
20 Nu dărâma lucrarea lui Dumnezeu din
pricina unei mâncări! Toate lucrurile,
într-adevăr, sunt curate, dar este rău pentru
omul care mănâncă spre poticnirea altuia.
21 Este bine să nu mănânci carne, să nu bei
vin și să nu faci nimic din ceea ce-l face pe
fratele tău să se poticnească, să cadă sau să
slăbească în credință.
22 Credința pe care o ai, păstreaz-o pentru
tine însuți înaintea lui Dumnezeu! Ferice de cel
ce nu se osândește singur în ceea ce găsește că
este bine.
23 Dar cel ce se îndoiește, dacă mănâncă, este
osândit, fiindcă nu mănâncă din credință; și tot
ce nu vine din credință este păcat.
24 Iar Aceluia care poate să vă întărească,
potrivit cu Vestea Bună a mea și cu
propovăduirea lui Isus Hristos — potrivit cu
descoperirea tainei care a fost ținută ascunsă
timp de veacuri îndelungate,
25 dar a fost scoasă la lumină acum și, prin
Scripturile prorocilor, după porunca

Dumnezeului celui veșnic, a fost făcută
cunoscută tuturor neamurilor, ca să le aducă la
ascultarea credinței —
26 a singurului Dumnezeu înțelept, prin Isus
Hristos, să fie slava în veci! Amin.*

15

1 Noi, cei care suntem tari, suntem datori să
purtăm slăbiciunile celor slabi și să nu căutăm
ce ne place nouă înșine.
2 Fiecare dintre noi să caute să-i placă
aproapelui său, în ce este bine, spre zidirea lui.
3 Căci nici Hristos nu Și-a plăcut Lui Însuși,
ci, după cum este scris: „Ocările celor ce Te
ocărau pe Tine au căzut asupra Mea.”✡
4 Fiindcă tot ce a fost scris mai înainte a fost
scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin
răbdarea și prin mângâierea pe care le dau
Scripturile, să avem nădejde.
5 Iar Dumnezeul răbdării și al mângâierii să
vă ajute să aveți același gând unii față de alții,
după pilda lui Hristos Isus,
6 pentru ca toți, într-un singur cuget și cu o
singură gură, să-L slăviți pe Dumnezeu, Tatăl
Domnului nostru Isus Hristos!
7 De aceea, primiți-vă unii pe alții, așa cum
v-a primit* și Hristos, spre slava lui Dumnezeu.
8 Căci vă spun că Hristos S-a făcut slujitor al
celor tăiați împrejur, pentru adevărul lui

---

* **14:26** TR plasează versetele 24-26 după Romani 16:24, ca versetele 25-27. ✡ **15:3** Psalmii 69:9 * **15:7** TR are „ne-a primit” în loc de „v-a primit”.

Dumnezeu, ca să întărească făgăduințele date
părinților,
9 iar neamurile să-L slăvească pe Dumnezeu
pentru îndurarea Sa, după cum este scris:
„De aceea Te voi lăuda printre neamuri
și voi cânta Numele Tău.”✡
10 Și iarăși zice:
„Veseliți-vă, neamuri, împreună cu poporul
Său!”✡
11 Și iarăși:
„Lăudați-L pe Domnul, toate neamurile!
Să-L laude toate popoarele!”✡
12 De asemenea, Isaia zice:
„Se va arăta Rădăcina lui Iese,
Cel ce Se ridică să domnească peste
neamuri;
în El își vor pune neamurile nădejdea.”✡
13 Iar Dumnezeul nădejdii să vă umple de
toată bucuria și pacea în credință, pentru ca,
prin puterea Duhului Sfânt, să prisosiți în
nădejde!
14 În ce vă privește pe voi, frații mei,† eu
însumi sunt încredințat că sunteți plini de
bunătate, plini de orice cunoștință și în stare să
vă sfătuiți unii pe alții.
15 Totuși, pe alocuri v-am scris cu mai multă
îndrăzneală, ca să vă reîmprospătez
aducerea-aminte, în temeiul harului pe care mi
l-a dat Dumnezeu

✡ **15:9** 2 Samuel 22:50; Psalmii 18:49 ✡ **15:10** Deuteronomul 32:43 ✡ **15:11** Psalmii 117:1 ✡ **15:12** Isaia 11:10 † **15:14** Cuvântul pentru „frații” aici și acolo unde contextul permite poate fi, de asemenea, tradus corect prin „frați și surori”.

16 ca să fiu slujitor al lui Hristos Isus pentru
neamuri, împlinind o slujbă preoțească pentru
Vestea Bună a lui Dumnezeu, așa încât
neamurile să fie o jertfă bine-primită, sfințită
de Duhul Sfânt.
17 Am dar cu ce să mă laud în Hristos Isus, în
lucrurile privitoare la Dumnezeu.
18 Căci nu voi îndrăzni să vorbesc despre
nimic altceva decât despre ceea ce a lucrat
Hristos prin mine, ca să aducă neamurile la
ascultare, prin cuvânt și prin faptă,
19 prin puterea semnelor și a minunilor, prin
puterea Duhului lui Dumnezeu; așa încât, de la
Ierusalim și din ținuturile învecinate până în
Iliria, am răspândit pe deplin Vestea Bună a lui
Hristos.
20 Și am căutat cu tot dinadinsul să vestesc
Vestea Bună acolo unde Hristos nu fusese încă
numit, ca să nu zidesc pe o temelie pusă de
altul,
21 ci după cum este scris:

„Cei cărora nu li s-a vestit despre El Îl vor
vedea,
și cei ce n-au auzit vor înțelege.”✡

22 Tocmai de aceea am și fost împiedicat de
atâtea ori să vin la voi.
23 Dar acum, fiindcă nu mai am nimic care să
mă țină în aceste ținuturi și întrucât de mulți
ani am o mare dorință să vin la voi,
24 nădăjduiesc să vă văd în treacăt, când voi
merge în Spania, și să fiu însoțit de voi

✡ **15:21** Isaia 52:15

într-acolo, după ce îmi voi fi împlinit, măcar în parte, dorul de a sta împreună cu voi.
25 Acum însă mă duc la Ierusalim, ca să le
slujesc sfinților.
26 Căci Macedonia și Ahaia au găsit cu cale să
facă o strângere de ajutoare pentru săracii
dintre sfinții care sunt în Ierusalim.
27 Au găsit cu cale, într-adevăr, dar le și sunt
datori; fiindcă, dacă neamurile au avut parte de
bunurile lor duhovnicești, sunt datoare să le
slujească și ele cu bunurile lor pământești.
28 După ce voi duce la bun sfârșit lucrul
acesta și le voi încredința acest rod, voi pleca în
Spania, trecând pe la voi.
29 Și știu că, atunci când voi veni la voi, voi
veni cu o deplină binecuvântare a Bunei Vestiri
a lui Hristos.
30 Vă îndemn dar, fraților, pentru Domnul
nostru Isus Hristos și pentru dragostea Duhului,
să luptați împreună cu mine în rugăciunile
voastre către Dumnezeu pentru mine,
31 ca să fiu izbăvit de cei neascultători din
Iudeea, iar slujirea mea pentru Ierusalim să fie
bine-primită de sfinți;
32 astfel încât, prin voia lui Dumnezeu, să vin
la voi cu bucurie și să mă înviorez în mijlocul
vostru.
33 Dumnezeul păcii să fie cu voi toți! Amin.

16

1 V-o încredințez pe Fivi, sora noastră, care
este slujitoare* a adunării din Chencrea,

* **16:1** sau: diaconiță

2 ca s-o primiți în Domnul, într-un chip
vrednic de sfinți, și s-o ajutați în orice lucru în
care ar avea nevoie de voi; căci și ea s-a dovedit
de ajutor pentru mulți, precum și pentru mine
însumi.
3 Salutați-i pe Prisca și pe Acuila, tovarășii
mei de lucru în Hristos Isus,
4 care și-au pus în primejdie propriul gât
pentru viața mea; lor le mulțumesc nu numai
eu, ci și toate adunările neamurilor.
5 Salutați și adunarea care se strânge în casa
lor. Salutați-l pe Epenet, preaiubitul meu, care
este cel dintâi rod al Ahaiei pentru Hristos.
6 Salutați-o pe Maria, care a ostenit mult
pentru noi.
7 Salutați-i pe Andronic și pe Iunia, rudele
mele și tovarășii mei de temniță, care sunt
oameni de vază între apostoli și care au fost în
Hristos mai înainte de mine.
8 Salutați-l pe Amplias, preaiubitul meu în
Domnul.
9 Salutați-l pe Urban, tovarășul nostru de
lucru în Hristos, și pe Stahis, preaiubitul meu.
10 Salutați-l pe Apeles, cel încercat în Hristos.
Salutați-i pe cei din casa lui Aristobul.
11 Salutați-l pe Irodion, ruda mea. Salutați-i
pe cei din casa lui Narcis, care sunt în Domnul.
12 Salutați-le pe Trifena și pe Trifosa, care
ostenesc în Domnul. Salutați-o pe Persida,
preaiubita, care a ostenit mult în Domnul.
13 Salutați-l pe Ruf, cel ales în Domnul, și pe
mama lui, care a fost o mamă și pentru mine.
14 Salutați-i pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes,

pe Patrobas, pe Hermas și pe frații† care sunt
împreună cu ei.
15 Salutați-i pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și
pe sora lui, pe Olimpas și pe toți sfinții care sunt
împreună cu ei.
16 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare
sfântă. Toate adunările lui Hristos vă trimit
salutări.
17 Vă îndemn, fraților, să vă păziți de cei ce
fac dezbinări și pun piedici împotriva
învățăturii pe care ați primit-o; depărtați-vă de
ei!
18 Căci unii ca aceștia nu-I slujesc Domnului
nostru Isus Hristos, ci propriului lor pântece;
și, prin cuvinte dulci și lingușitoare, amăgesc
inimile celor fără răutate.
19 Fiindcă ascultarea voastră este cunoscută
de toți; mă bucur dar pentru voi, și doresc să
fiți înțelepți în ce privește binele și nevinovați
în ce privește răul.
20 Iar Dumnezeul păcii îl va zdrobi în curând
pe Satana sub picioarele voastre.
Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu
voi!
21 Timotei, tovarășul meu de lucru, vă trimite
salutări; tot așa și Luciu, Iason și Sosipatru,
rudele mele.
22 Eu, Terțiu, cel ce am scris această scrisoare,
vă salut în Domnul.
23 Gaiu, gazda mea și a întregii adunări, vă
salută. Erast, vistiernicul cetății, vă salută,
împreună cu fratele Cuart.

† **16:14** Cuvântul pentru „frații” aici și acolo unde contextul permite poate fi, de asemenea, tradus corect prin „frați și surori”.

24 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie
cu voi toți! Amin.
25 ‡

‡ **16:25** TR plasează Romani 14:24-26 la sfârșitul epistolei către Romani în loc de sfârșitul capitolului 14, numerotând aceste versete 16:25-27.

Biblia Liberă
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Biblia Liberă translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronbl@eBible.org.

2026-10-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Nov 2026 from source files dated 28 Oct 2026
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a